

Ikuisuus – nyt

Kastepisara heijastaa tähtitaivaan. Koko universumi peilautuu sen kirkkaasta silmästä. Aivan pienen pienikin pisara – tilkanen olemassaoloa – näkee koko maailman ja avaruudet. Kannattaako rakentaa alkeellisia räjähdysvoimaan perustuvia avaruusaluksia, riittää kun katsomme kastepisaraa. Siinä on kaikki.

Ikivanha viisaus sanoo, että jokainen hiukkanen sisältää kaikki universumit. Tähän samaan ajatukseen perustuvat nykyajan käsitteillä ilmaistuna kvanttihiukkasten kautta syntyvät yllättävät yhteydet. Näitä aineettomia hiukkasia on kaikkialla, myös sinussa ja minussa. Ehkä juuri siksi kaikki tekemme vaikuttavat kaikkeen.

Kastepisaran tavoin sinun silmäsi katsovat ulos universumiin. Sinua ei ole pelkästään se, mikä on sisäpuolellasi, vaan mitä voimakkaimmin myös kaikki näennäisesti ulkopuolellasi oleva. Joskus tosiaan tuntuu, että on helpompi vaikuttaa ulkopuoliseen maailmaan kuin omaan itseemme. Voi olla yksinkertaisempaa korjata auto kuin päästää irti jostain paheesta. Vai onko näin? – Ainakin ne, jotka katsovat universumia mekanistisena rakenteena, nyökyttävät päätään. Ne, jotka näkevät myös hengen, ymmärtävät sen kautta toimivat yhteydet ja niiden avaamat vaikutusmahdollisuudet. Aine on osa aineettomuutta. Ja sitä kautta avautuu myös sisäinen avaruutemme.

- - -

Kaikkeus aivan kuin leikittelee kanssamme paradokseilla, sillä sama ajatus pätee myös aikaan: pienen kautta avautuu pääsy suureen.

Henkiset opettajat puhuvat paljon läsnäolon voimasta ja nyt-hetkessä elämisestä. Mutta mikä on tuo nyt-hetki? Olisiko se noin yhden sekunnin pituinen? Ei kai se niin lyhyt voi olla, eihän siinä ehdi mitään... (No leikki leikkinä.)

Kun tajunnassamme, esimerkiksi meditaatiotilassa, pyrimme tuntemaan mahdollisimman täydellisen nyt-tietoisuuden, se on aluksi kuin välähdys, jossa aika pysähtyy. Se on aivan kuin mikroskooppinen rako lakkaamatta tulevaisuudesta menneeseen vyöryvässä ajassa. Asetu tuon virran rannalle ja pyri aistimaan tuo rako; se on pisara ajattomuutta. Tuosta raosta pääset sisäiseen yhteyteen läsnäolon ytimen kanssa. – Ja heti korjaus: älä pyri siihen, älä pinnistele vaan nimenomaan ole pyrkimättä ja anna tuon olotilan vain tapahtua sinussa.

Jo tuo rakonen, josta ikuisuuden valo välähtää, on järisyttävä kokemus. Kerran sen löydettyäsi voit mielesi mikroskoopin avulla tunkeutua siihen syvemmälle, ja se laajenee. Voit heittää myös mielesi tässä vaiheessa sivuun ja vain olla tuossa avartuvassa nyt-tilassa. Anna sen tulla sinuun ja olla sinussa.

Ai että miksi? – Tämän tapaisten tuntemusten kautta avautuu oivallus käsitemaailman ulkopuolella olevaan todellisuuteen. Se laajentaa maailmankuvaa ja antaa uskoa elämään ja mielenrauhaa vaikeissa tilanteissa.

Ajan raosta avautuva ajaton hetki on kuin hiukkanen, joka pitää sisällään ajattomuuden, ikuisuuden. Siinä ei ole mitään niin kömpelöä kuin tämä mekaanisen maailman luoma mennyt tai tuleva. Siinä on kaikki. Ikuisuus on nyt!

Heikki Juutilainen

ULTRA12/2014